

Anmeldelse, og der er andre, endog i Forsikringsvæsenet, som have gjort Anmeldelse til Firmaregistreret, gaaende alene ud paa, at drive den og den Kæring, og som saa sidde inde med en hel Række af udenlandske Selskaber, som de vedkommende repræsenterer her i Landet ifølge Generalfuldmagt. Hvad vil nu en saadan befuldmægtiget gøre i Tilfælde af, at denne Lov træder i Kraft? Han vil sidde ganske rolig, og han vil tænke: Min egen personlige Stat skal jeg betale af Overfluddet af mine Forretninger; og mine Fuldmagtsgivers Nettoindtægt er ganske vist stattepligtig i Henhold til denne Lov; men jeg har ikke nogen Pligt til at opgave denne Fortjeneste, og det bliver min Opholdskommunes Sag at finde ud af, hvad den skal have. Men han ved forud, at dette finder Opholdskommunen aldrig ud af. Jeg har gjort denne vide Forstaelse af Lovforslaget for udenlandske Aktieselskaber gældende, fordi jeg ikke kan se, at nogen anden Forstaelse er mulig efter Ordlyden; men jeg vil tilføje, at hvis man alligevel fandt ud, at Forretning er gjort og af hvem, saa har man dog ikke nogen Udgang til at kunne faa Stat. Man kan nemlig ikke holde sig til Agenten, selv om der er en Agent, uagtet det staar i Loven; thi Agenten vil være nde af Stand til at vide, hvor meget vedkommende har fortjent paa den Forretning, hans udenlandske Selskab har gjort, ja han vil kunne gøre gældende med Rette, at det maaste endog kan have tabt paa Forretningen. Hvilket Grundlag skal Opholdskommunen da vælge for det Krav, som stilles op paa en saadan Stat? Der vil intet saadant kunne vælges. Resultatet af, at § 9 træder i Kraft i den Form, som foreslaas, kan derfor efter min Mening lettelig blive, at paa ny dansk Virksomhed bliver lagt i Stat, paa samme Tid som udenlandsk Virksomhed her i Landet bliver fritagen. Jeg siger „paa ny“, thi det er fket af og til tidligere. Der er saaledes nylig kommen en Resolution fra Generaldirektoratet for Skattevæsenet, der paa Forsikringsvæsenets Omraade paalægger danske Forsikringselskaber flere Tusinde Kroners Stat om Aaret, paa samme Tid som den udenlandske Forsikringsvirksomhed fritages for den samme Afgift, som er ukendt i Udlandet. De danske Forsikringselskaber fordre ikke nogen særlig Bestyttelse, de ønske ikke, at man skal indskrænke Friheden paa Forsikringsvæsenets Omraade her i Landet, saaledes som man gør det andre Steder, hvor man udelukker os. Hvis et dansk Brandforsikrings-Selskab, f. Eks. det af mig besty-

rede Selskab, vilde gøre direkte Forretninger i Tyskland, vilde det faa den Bæstid, at det kan der ikke være Tale om. Der vilde ganske simpelt blive svaret, at vi ikke kunne faa Lov til at komme ind. Selv om vi ogsaa opfyldte alle de andre Bestemmelser, som gælde for at faa en Koncession i Tyskland, er der dog en Betingelse, som vi ikke vilde kunne opfylde. Det er den, at der efter Regeringens Mening skal være Trang til det paagældende Selskab i Tyskland. Paa dette Spørgsmaal vil den tyske Regering altid kunne svare: Nej, det er der ikke — og det gør den. Smidlertid ønske danske Forsikringselskaber ikke, i alt Fald ikke endnu, at den danske Regering skal udelukke tyske, russiske eller franske Selskaber her fra Landet, fordi de udelukke os. Men derimod ville vi sætte megen Pris paa dog herhjemme at komme til at arbejde paa lige Vilkaar med de fremmede. Skulle vi, som set kunne kontrolleres, naar der skal betales Stat, betale højere Stat end de udenlandske, og skal det sluttelig være ret tvivlsomt, om de udenlandske komme til at betale nogen Stat, idet der ikke foreslaas tvungen, ensartet Angivelse, saa ser jeg ikke rettere, end at vi ikke komme til at arbejde paa lige Vilkaar med dem. Jeg vil resumere, idet jeg vil erklære mig enig med saa vel Lovgivningen om den mellemkommunale Bæstættning som med Tanken om en ny Bæstættning, nemlig for Aktieselskaber; men for den sidste Vedkommende stulde jeg meget ønske, at det Udvalg, som sandsynligvis vil blive nedsat til dette Lovforslags videre Behandling, vil gøre sig fortrolig med den Tanke, at denne Del af Loven maa gøres til Genstand for en særlig nøje Undersøgelse og Behandling; og at man vistnok vil gøre vel i at udsondre denne Del som en hel Lov om Aktieselskabers Bæstættning, eller hvis man endelig vil have den med som et Appendix til denne Lov om mellemkommunal Bæstættning, at man da gør det i et særskilt Afsnit, hvor der kan findes Bæstættelse paa de mange Tvivl og Spørgsmaal, som ganske nødvendigvis ville rejse sig, hvis Loven faar den Affattelse, som her er paatænkt i § 9. Som Forslaget er, kan jeg ikke se rettere, end at ethvert af disse Spørgsmaal maa ende oppe i Ministerialbygningen til Afgørelse, og vel at mærke til en Afgørelse, hvortil Indenrigsministeriet mangler de nødvendige positive Tal, paa hvilke en saadan Afgørelse kan bæstættelse, saa vel som Udgang til at forstættelse sig dem. Dette skal jeg altsaa indstændigt henstille at tage under Overvejelse for det kommende Udvalg.